

Bez života, bez příčiny,
zíráám z okna na komíny.
Jejich kouř jak zaklínadlo
požírám mou duši zvadlou.
Zkouším jejich exhalaci,
odhadnout svou situaci.
Odhaduju co mě potká,
hrdlem teče první vodka.

Z komínů se dýmu valí,
moje oči už to vzdaly.
Zavřený jsou obě víka,
už se nebe nedotýkají.

Z komínů se k ránu hulí,
mě mutujou molekuly.
Asi bych měl zůstat laxní
dokud se den nevyjasní.
Jsem jak zvíře vyhynulý,
hlava se mi vejpůl pŕlí.
Na dno láhve spadlo nebe,
zas jdou po mě lovci lebek..

Zničenej jak po incestu,
chci se vyhnout svému trestu.
Ulicema táhnou davy,
bez cíle a bez pohlaví.